

[Marie Antoinette von Lowzow.]

begrænses og klart afgrænses fra de kommunale og mere socialt betonedede opgaver. Det giver sikkert klarere linjer og en mere hensigtsmæssig arbejdsfordeling.

I punkt 33 foreslås indført værnepligt i det lokale civilforsvar. Den højtærede minister omtalte i sin redegørelse den katastrofale mangel på frivillig arbejdskraft i civilforsvaret, og vi må nu se i øjnene, hvor sørgeligt det end er, at tilstrækkelig frivillig arbejdskraft ikke kan skaffes. Man er derfor i forslaget gået et langt skridt frem for at skaffe det tilstrækkelige personel. Ikke alene skal der nu kunne udskrives værnepligtige med frinumre og utjenstdygtige til militærtjenesten, men også personel, som er bestemt for hjemmeværnet, men som dette ikke har mobiliseringsplaceret. Det må antages, at man gennem den foreslåede bestemmelse kan skaffe tilstrækkeligt personel. Man regner jo med inden for 10 sessionsårgeange at kunne disponere over 40 000 mand. I hvert fald synes den højtærede minister ikke på nærværende tidspunkt at ville benytte sig af 1949-lovens § 29, der siger:

„Enhver her i landet bosat person er — forudsat at tjeneste ved de militære værn ikke er til hinder derfor — fra og med det kalenderår, i hvilket han fylder 16 år, til og med det kalenderår, i hvilket han fylder 65 år, pligtig at forrette tjeneste inden for civilforsvaret.“ — han har altså civilforsvarspligt — „De nærmere regler herfor fastsættes ved kgl. anordning.“

Og i henhold til lovens bemærkninger gælder denne civilforsvarspligt — uanset at man skriver „han“ — såvel kvinder som mænd. Det er at håbe, at den højtærede minister ikke skal være nødt til at bruge denne lovparagraf for at skaffe tilstrækkeligt mandskab til civilforsvarets fredsstyrke.

Men der er et andet forhold, hvor paragraffen måske kan blive aktuel. Vi ved alle, at uorganiseret flugt eller panik i en befolkning vil gøre ethvert forsvar umuligt; det

er jo netop også civilforsvarets opgave at hindre sådant. Imidlertid er der altid fare for panik, særlig hvis fyldestgørende oplysninger om forholdene mangler. Vi har i går i det høje ting fået omdelt en brochure fra civilforsvarsstyrelsen ved civilforsvarschefen, Arthur Dahl. Den hedder „Orientering om civilforsvaret“, og jeg beder om tilladelse til et kort citat. Det påpeges i brochuren, hvorledes menneskene i farens stund reagerer lig dyrene, og der siges om disse:

„alt efter dyrenes natur og omstændighederne vil de derefter enten søge bort så hurtigt som muligt eller søge så godt skjul som muligt.“

Hvis befolkningen ikke nøje ved, hvordan den kan søge beskyttelse og skjul, så vil vi få panikflugten. Derfor er det af overordentlig vigtighed, at befolkningen er nøje instrueret om, hvad den i givet fald skal gøre. Ifølge den højtærede ministers redegørelse vil vi få en husstands-pjece netop med dette formål for øje. Indholdet kender vi endnu ikke, men jeg vil tillade mig at henstille, at den ikke alene oplyser os om, hvorledes vi skal forholde os, når civilforsvaret er opbygget til sin målsætning, men at der også redegøres for, hvorledes man — med civilforsvarets nuværende mangler — skal forholde sig, dersom en ulykke, en katastrofe, skulle indtræde, før opbygningsmålet er nået. Denne husstands-pjece skulle komme omkring nytår. Jeg henstiller, at den fremmes mest muligt.

Imidlertid er den oplysning, man kan læse sig til — men som nogle alligevel ikke læser — ikke altid tilstrækkelig. Det er derfor et spørgsmål til drøftelse, om civilforsvarspligten ikke burde sættes i kraft med hensyn til tvungen instruktion af befolkningen. Jeg skal her igen henviser til den førømtalte pjece om civilforsvaret, hvor der s. 26 står — jeg beder om tilladelse til et kort citat nu og senere —:

„Det er bl. a. derfor, at der fra NATOs side er stillet forslag om, at hele befolkningen skal lære elementær førstehjælp.“